

Sygn. akt III C

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, Wydział III Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Dietkow

Protokolant: Agnieszka Birska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2016 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 81.163,11 PLN (osiemdziesiąt jeden tysięcy sto sześćdziesiąt trzy i 11/100 złotych)
 - a) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego od kwoty 49.911,76 PLN od 11 czerwca 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku i od 1 stycznia 2016 roku w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie do dnia zapłaty
 - b) z odsetkami ustawowymi od 11 czerwca 2015 roku od kwoty 22.163,41 PLN do 31 grudnia 2015 roku i od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty w wysokości odsetek ustawowych
 - c) z odsetkami ustawowymi od 11 czerwca 2015 roku od kwoty 1.212,73 PLN do 31 grudnia 2015 roku i od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty w wysokości odsetek ustawowych
 - d) z odsetkami ustawowymi od 11 czerwca 2015 roku od kwoty 4.724,62 PLN do 31 grudnia 2015 roku i od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty w wysokości odsetek ustawowych
 - e) z odsetkami ustawowymi od 11 czerwca 2015 roku od kwoty 3.150,59 PLN do 31 grudnia 2015 roku i od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty w wysokości odsetek ustawowych,
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.659,00 PLN (siedem tysięcy sześćset pięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III C 981/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym 11 czerwca 2015 roku do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Fundusz Inwestycyjny (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. S. kwot: 49.911,76 PLN z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 11 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, kwoty 22.163,41 PLN z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2015 roku

do dnia zapłaty, kwoty 1.212,73 PLN z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, kwoty 4.724,62 PLN z odsetkami ustawowymi od 11 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 3.150,59 PLN z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, to jest łącznej kwoty 81.163,11 PLN oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych i zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i postanowieniem z 16 czerwca 2015 roku przekazał sprawę tut. Sądowi.

Pozwana M. S. wносиła o oddalenie powództwa, powołała się na przedawnienie roszczenia powoda.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z pozwaną 3 marca 2010 roku umowę kredytu ratalnego na zakup pojazdów w kwocie 63.260,87 PLN – dowód – umowa kredytu nr (...) k. 24. Pozwana zobowiązała się spłacać kwotę udzielonego jej kredytu w 48 miesięcznych ratach w kwocie po 1809,07 PLN, poczynając od pierwszego miesiąca w kwocie 1867,06 PLN, do 5 dnia każdego miesiąca, zgodnie z umową i harmonogramem stanowiącym załącznik do umowy – dowód – umowa k. 24-26. Realizując zobowiązanie pozwana wpłaciła: 12 kwietnia 2010 roku kwotę 1.880,00 PLN, 8 lipca 2010 roku kwotę 1.810,00 PLN, 23 sierpnia 2010 roku kwotę 1.810,00 PLN, 14 września 2010 roku kwotę 1.810,00 PLN, 18 października 2010 roku kwotę 1.810,00 PLN, 22 listopada 2010 roku kwotę 1.000,00 PLN, 6 grudnia 2010 roku kwotę 1.000,00 PLN, 30 grudnia 2010 roku kwotę 5.550,00 PLN, 1 lutego 2011 roku kwotę 1.810,00 PLN, 22 kwietnia 2011 roku kwotę 2.000,00 PLN, 24 maja 2011 roku kwotę 1.800,00 PLN, 10 czerwca 2011 roku kwotę 2.000,00 PLN, 8 lipca 2011 roku kwotę 1.800,00 PLN, 10 sierpnia 2011 roku kwotę 2.000,00 PLN, 16 września 2011 roku kwotę 2.000,00 PLN, 10 listopada 2011 roku kwotę 2.000,00 PLN, 16 grudnia 2011 roku kwotę 1.000,00 PLN – dowód – wykaz wpłat k. 109. (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wezwał pozwaną 10 grudnia 2010 roku, w związku z powstaniem zaległości w spłacie kredytu, do niezwłocznego uiszczenia zaległych rat kredytu, których termin płatności przypadał w okresie wypowiedzenia – dowód – wezwanie k. 27. W powyższym terminie pozwana uregulowała zaległości i wypowiedzenie umowy zostało cofnięte – okoliczność przyznana przez powoda oraz postanowienie k. 27. Umowa kredytu wiązała pozwaną i (...)Bank do 20 czerwca 2012 roku, kiedy to bank wypowiedział umowę kredytu nr (...) z 3 marca 2010 roku z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia – dowód – wypowiedzenie umowy kredytu k. 92. Pozwana odebrała wypowiedzenie 25 czerwca 2012 roku – dowód – potwierdzenie odbioru k. 94. Po wypowiedzeniu umowy tj. po 25 lipca 2012 roku pozwana nie spłacała kredytu – okoliczność bezsporna. (...) Bank S.A. wystawił 13 listopada 2013 roku przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny – dowód – (...) k. 105. Na wniosek wierzyciela referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ nadał klauzulę wykonalności (...) z 13 listopada 2013 roku, z zaznaczeniem, że na jego podstawie wysokość egzekwowanej od pozwanej kwoty nie może przekroczyć 126.521,74 zł – dowód – postanowienie k. 106. Postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie Km 35614/14 na wniosek wierzyciela przeciwko pozwanej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli zostało umorzone 10 grudnia 2015 roku wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji – dowód - postanowienie k. 108. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej 19 grudnia 2014 roku pomiędzy powodem a (...) Bank Spółka Akcyjna w W. powód nabył wierzytelność wobec pozwanej wraz z prawem do naliczania odsetek – dowód – umowa przelewu wierzytelności k. 32-39. Powód zawiadomił pozwaną o przelewie w piśmie z 19 grudnia 2014 roku, a 26 stycznia 2015 roku wezwał pozwaną do zapłaty wyszczególnionej w wezwaniu należności – dowód – zawiadomienie k. 31, wezwanie k. 3-30verte. Należność dochodzona przez powoda od pozwanej w łącznej kwocie 81.163,11 PLN obejmuje: kwotę 49.911,76 PLN tytułem niespłaconego kapitału (data wymagalności dnia 1 września 2012 roku), kwotę 22.163,41 PLN tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od 20 czerwca 2012 roku do 30 listopada 2014 roku według stopy procentowej wskazanej w umowie każdorazowo nie wyższej niż stopa odsetek maksymalnych (data wymagalności dnia 2 sierpnia 2012 roku), kwotę 1.212,73 PLN tytułem wezwań, upomnień i opłat poniesionych przez poprzedniego wierzyciela (data wymagalności 1 września 2012 roku), kwotę 4.724,62 PLN tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia jej rozwiązania według stopy odsetek określonej w umowie nie wyższej niż stopa odsetek maksymalnych (data wymagalności 1 września 2012 roku), oraz kwotę 3.150,59 PLN tytułem odsetek karnych

stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od 30 listopada 2014 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu (data wymagalności 11 czerwca 2015 roku) – pozew k. 5-6, zestawienie k. 115verte-116.

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego:

Pozwana nie zaprzeczyła wiarygodności dokumentu prywatnego – umowy kredytu, przyznała zawarcie umowy kredytu z 3 marca 2010 roku nr (...). Na podstawie art. 229 k.p.c. okoliczności przyznane w toku postępowania nie wymagają dowodu. Zgodnie z art. 245 k.c. dokumenty prywatne złożone przez powoda: harmonogram spłat, szczegółowe rozliczenie wpłat pozwanej i obliczenie odsetek stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, przy czym szczegółowe rozliczenie wierzytelności oraz historia wpłat pozwanej na poczet długu jest utrwalonym za pomocą druku wyciągiem z systemu informatycznego (...) Bank S.A. Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (tekst jedn. Dz. U. z 2015 roku poz. 128 ze zm.) dokumenty związane z czynnościami bankowymi mogą być sporządzane na informatycznych nośnikach danych, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone. Takimi dokumentami są historie operacji na rachunku klienta, rozliczenie wierzytelności przechowywane na elektronicznych nośnikach pamięci. Zapis takiej operacji nie musi być zaopatrzony w podpis elektroniczny ani w bezpieczny podpis elektroniczny. Pozwana nie zaprzeczała wiarygodności tych dowodów, ani wysokości należności, a zatem w myśl reguły wynikającej z przepisu art. 232 k.p.c. stanowią one podstawę ustalenia wysokości długu pozwanej wobec powoda oraz daty wymagalności roszczenia powoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia powoda są: umowa Kredytu nr (...) zawarta pomiędzy (...) Bank S.A. a pozwaną 3 marca 2010 roku wraz z harmonogramem spłat, stanowiących załącznik nr 1 do umowy, oraz wypowiedzenie z 20 czerwca 2012 roku dokonane przez (...) Bank S.A. umowy kredytu wraz z potwierdzeniem odbioru przez pozwaną z 25 czerwca 2012 roku. Wierzytelność wynikająca z umowy kredytu, która została przez bank wypowiedziana została przeniesiona na podstawie umowy o przelew wierzytelności z 19 grudnia 2014 roku nr (...) na powoda. Pozwana nie podnosiła nieskuteczności wypowiedzenia umowy kredytu, które otrzymała 25 czerwca 2012 roku. Zgodnie z umową kredytu wypowiedzenie umowy stało się skuteczne 25 lipca 2012 roku i od tej daty niespłacony kredyt wraz z odsetkami umownymi i karnymi stał się wymagalny. Pozew o zapłatę został wniesiony przez powoda 11 czerwca 2015 roku, a więc przed upływem terminu przedawnienia.

Termin przedawnienia roszczeń z umów zawartych z przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą i w ramach tej działalności wynosi 3 lata – art. 118 k.c. Zarówno pozwana jak i kredytodawca byli przedsiębiorcami i to w ramach prowadzonej przez nich działalności zawarta została umowa o kredyt na nabycie samochodu ciężarowego. Pozwana obecnie nie prowadzi działalności gospodarczej, co nie zmienia charakteru roszczenia. Nadal bowiem kredytodawca taką działalność prowadzi. Zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, zaś bieg terminu przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, albo przed sądem polubownym przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.). Roszczenie powoda stało się wymagalne 25 lipca 2012 roku, jest to także początek biegu terminu przedawnienia. Przez wniesienie pozwu 11 czerwca 2015 roku przedawnienie zostało przerwane. Stosownie do art. 124 § 2 k.c. w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Po każdym przerwaniu przedawnienie biegnie na nowo – art. 124 § 1 k.c. Powszechnie przyjmuje się, że przewidziany w art. 124 § 1 k.c. zwrot „biegnie na nowo” oznacza, że od początku liczony jest termin przedawnienia przewidziany dla określonego roszczenia majątkowego, przy czym nie bierze się pod uwagę dotychczasowego (do przerwy) upływu terminu przedawnienia. Sąd podzielił w sprawie niekwestionowane stanowisko Sądu Najwyższego zawarte między innymi w najnowszej uchwale z 29 czerwca 2016 roku w sprawie III CZP 29/16 publ. www.sn.pl:

„nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.) i nie uwzględniał przerwy biegu przedawnienia od 13 listopada 2013 roku do daty złożenia pozwu w sprawie.

Należy także podkreślić, że powód nabył i prawidłowo określił swoją wierzytelność na podstawie umowy o przelew wierzytelności z 19 grudnia 2014 roku. Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Sąd podziela pogląd Sądu Apelacyjnego w Warszawie zawarty w uzasadnieniu do wyroku z 27 czerwca 2014 roku, sygn. I ACa 1797/13, uwzględniający stanowisko Sądu Najwyższego z wyroku z 5 listopada 1999 roku w sprawie III CKN 423/98, BSN 2000, Nr 1 s. 11: „aby wierzytelność mogła stać się przedmiotem rozporządzenia, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana. Przede wszystkim powinien być wyraźnie określony stosunek zobowiązaniowy, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Chodzi tu głównie o oznaczanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Wskazane elementy muszą być oznaczone bądź przynajmniej oznaczalne już w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność, do chwili zaś przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy powinno nastąpić wyczerpujące sprecyzowanie również pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w którego ramach istnieje zbywana wierzytelność.” W umowie o przelew wierzytelności z 19 grudnia 2014 roku oznaczona została wierzytelność zbywcy wobec pozwanej, oznaczony został stosunek zobowiązaniowy – umowa kredytu z 3 marca 2010 roku oraz została oznaczona co do wysokości wierzytelność zbywcy.

Powód dochodzi od pozwanej należności szczegółowo przedstawionej w pozwie w kwocie 81.163,11 PLN, obliczonej z uwzględnieniem wszystkich dotychczasowych wpłat dokonanych przez pozwaną, wraz z niespłaconą kwotą kapitału, odsetkami umownymi oraz odsetkami karnymi i kosztami.

Roszczenie zostało przez powoda udowodnione co do wysokości, a o odsetkach wymaganych od 1 stycznia 2016 roku sąd orzekł zgodnie z regulacją przepisów art. 481 § 2 k.c. i art. 481 § 2¹ k.c. Dalej idące żądanie odsetek Sąd oddalił jako sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami cyt. wyżej.

To wszystko mając na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.

Pozwana przegrała proces i jest zobowiązana do zwrotu na żądanie powoda poniesionych przez niego kosztów procesu stosownie do treści art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. Jest to przegrana w całości mimo nie uwzględnienia przez Sąd żądania powoda zasądzenia odsetek po 1 stycznia 2016 roku w wysokości innej niż odsetki maksymalne. Na koszty te składają się: opłata od pozwu w kwocie 4.059,00 PLN oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości stawki minimalnej określonej w § 2 pkt 1 i 2 oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku poz. 490) stanowiącej kwotę 3.600,00 PLN, co łącznie stanowi kwotę 7.659,00 PLN.